PUNCTUL DE PLECARE: PERFECTA ORGANIZARE A PROCESULUI DE INSTRUIRE A COPIILOR ȘI JUNIORILOR

Ecouri la articolul „FOTBAL ȘI GOLURI"

Articolul „Fotbal și goluri" al antrenorului federal Jean Lăpușneanu ridică o problemă foarte importantă. Cu toate că sînt un începător în meseria de pedagog, îndrăznesc să-mi exprim și eu părerea, răspunzînd astfel chemării lansată de ziar în încheierea articolului. Iată despre ce este vorba :

La începutul oricărui campionat, indiferent de nivelul la care se desfășoară. fiecare antrenor și fiecare birou de secție își consemnează în plan jaloanele după care trebuie să se desfășoare activitatea echipei. Este exclus ca dintre aceste jaloane să lipsească referiri cu privire la practicarea unui **fotbal de calitate** și — firește — la locul ce ar putea fi ocupat în clasament. Nu este omisă nici problema îmbunătățirii eficacității. **„Vom înscrie mai multe goluri !"**, sună angajamentul.

Pe parcursul desfășurării campionatului, deviza **„FOTBAL și GOLURI"**, înscrisă în plan la început de sezon, își schimbă sensul, devenind **„GOLURI în special și FOTBAL... cît se poate"**. Indiferent cum sînt obținute, primează golurile care, în ultimă instanță, materializează poziția echipei în clasament.

Această orientare transformă antrenorul într-un „sclav" al golului și al punctelor, făcînd ca spectacolul, mult dorit de public, să fie neglijat. Pentru că, un meci cîștigat, să zicem, cu 10—0 poate fi execrabil sub aspectul spectacolului, iar un altul, încheiat cu 2—1, să delecteze tribunele. Problema, deci, trebuie privită prin cele două prisme : a jocului și a golurilor.

La ora actuală, fotbalul cel mai bine cotat în lume este cel brazilian. În lucrarea **„Fotbal la poalele Cordilierilor"**, antrenorul **C. Teașcă** caracteriza astfel jocul echipei Braziliei : **„O concepție unitară, colectiv-constructivă ; acțiuni variate și schimbări de faze ; „1—2"-uri și „triunghiuri" ; demarcări continue, demaraje scurte ; sprijin reciproc și specializare pe posturi ; joc fără minge din partea tuturor fotbaliștilor"**. Și, în continuare, autorul remarca : **„Tot ce au realizat tactic jucătorii s-a bazat pe o TEHNICĂ SUPERIOARĂ"**.

Este normal ca o astfel de echipă, cu o asemenea concepție tactică, avînd la bază TEHNICA desăvîrșită, să realizeze un spectacol savurat de public și SĂ OBȚINĂ — ÎN FINAL — VICTORIA, la diferențe nu astronomice, dar suficiente pentru a întregi satisfacția, atît a jucătorilor și antrenorilor, cît și a spectatorilor.

Într-adevăr, fotbalul este un joc sportiv, al cărui scop principal rămîne marcarea golurilor, dar acest lucru nu poate fi realizat decît dacă jucătorul este pregătit pentru acest lucru. Trasul la poartă nu se învață — după cum remarca și antrenorul Jean Lăpușneanu — în categoriile superioare, aici exersîndu-se numai, lucru valabil pentru toate procedeele tehnice din fotbal. Pentru a întregi această afirmație, amintesc declarația lui Richardo Zamora care, în numărul 3 al revistei „Sport", îi spunea antrenorului nostru Nicolae Petrescu : **„Echipele de prim rang fac doar antrenament de menținere. În schimb, antrenamentele juniorilor sînt mult mai intense. De acolo jucătorii trebuie să vină... finisați. Altfel nu se poate !"**

Toate acestea sînt determinate de faptul că între 12—15 ani, copiii învață cel mai ușor, capacitatea lor motrică atingînd cele mai înalte valori, după care, pînă la 17—18 ani, se trece la perfecționare. Posedînd excelent tehnica trasului la poartă, coroborată — bineînțeles — și cu celelalte procedee, eficacitatea nu va mai constitui o problemă pentru nici un jucător sau echipă, iar spectacolul fotbalistic nu va avea decît de cîștigat.

Realizarea acestui lucru implică însă o perfectă organizare a procesului de instruire a copiilor și juniorilor, problemă căreia federația de specialitate și unele cluburi au început să-i acorde atenția cuvenită. Este un lucru lăudabil, ale cărui roade — trebuie să fim rezonabili — nu pot apărea peste noapte. Dar vor apare cu siguranță și atunci se va realiza mult dorita deviză a jucătorului și spectatorului, adică „FOTBAL ȘI GOLURI". În ceea ce ne privește, ne străduim să satisfacem acest deziderat în școala noastră.

GRIGORE GHICA
profesor la Catedra de fotbal a Ș.S.E. 2 București

Surpriză la Timișoara :

România (tineret) – Austria (tineret) 1-2 (1-1)!

TIMIȘOARA 19 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Cînd, în minutul 18 al primei reprize, Naghi a deschis scorul, parafînd astfel sfertul de oră de netă superioritate tehnico-tactică a echipei noastre, spectatorii prezenți azi în tribunele stadionului din localitate au sperat într-o victorie comodă, absolut logică apreciind și după antecedente : 2—2 la Verona (la începutul anului) și 1—0 la Eisenstadt, cu puțin timp în urmă. Un singur minut mai tîrziu, Jamaischi, servit oportun și subtil de Naghi, s-a găsit singur în fața portarului austriac, dar n-a reușit să-l învingă ; apoi (min. 23), a fost rîndul lui Frățilă să rateze o minunată ocazie, irosind o pasă ideală primită de la Dobrin. Și tot așa se scurge o jumătate de oră, timp în care oaspeții se află mai mult pe „contre-pied", mulțumindu-se să contraatace sporadic pe partea lui Weidinger.

În min. 31, exasperați de atîtea ratări, antrenorii îl înlocuiesc pe Frățilă cu Varga. O schimbare bine intenționată — firește — dar care, pe parcurs, nu va fi confirmată. Inițiativa jucătorilor noștri slăbește și adversarul iese cu mai mult curaj din „strînsoare". Finalul de repriză aparține oaspeților care obțin trei cornere într-un singur minut (min. 40) și apoi, în min. 42, egalarea : mijlocașul Schilcher, intercalat în atac, încearcă poarta și balonul se rostogolește în plasă, destul de încet, urmărit de privirile neputincioase a patru apărători și de portarul Niculescu care a plonjat defectuos. În ultimul minut al reprizei, Hotschart boxează în corner mingea expediată cu capul de Naghi. Pauza nu se va dovedi un bun sfetnic pentru fotbaliștii români. În dorința de a înclina din nou balanța cît mai repede în favoarea lor, ei acționează pripit și total neindicat din punct de vedere tactic. Toate baloanele îl caută numai pe Varga, coordonatorul echipei, care, neinspirat, se deplasează mereu spre zona aripei drepte, de unde centrează stereotip, înalt, în fața porții adverse. Nu marcăm noi, ci oaspeții, în min. 54 (prin Hisl), spre stupefacția tribunelor.

Condusă cu 2—1, selecționata noastră de tineret își pierde și mai mult busola, „dominîndu-și" adversarul haotic, fără speranță. Mingile continuă să-l caute pe Varga care, neajutat nici de coechipierii din linia de atac, complică acțiunile întîrziind pasa sau încercînd să dribleze.

În ambele formații se produce o serie de modificări (trei la oaspeți și două la noi) care nu schimbă însă prea mult fizionomia jocului. De reținut doar clipele de panică prin care trec portarii Niculescu și Hotschart, la șuturile expediate de Weidinger (min. 82), Schilcher (min. 83) și Boc (min. 90).

Arbitrul Karoli Schop — Ungaria a condus bine următoarele formații :

România (t): Niculescu — Petescu, Boc, D. Nicolae, Sătmăreanu (Ivănescu) — Jamaischi, Dobrin — Pantea, Frățilă (Varga), Naghi, Nunweiller VI, (Haidu).

Austria (t): Hotschart — Pumm, Wahl, Binder (Fleischacher), Frölich — Schilcher, Hasil (Eigenstiller) — Wartusch, Kaltenbrunner (Schmidt), Hisl, Weidinger.

G. NICOLAESCU

CU ȘASE LOCURI MAI SUS!

La unul din antrenamentele Minerului Anina.

Alături de C.F.R. Timișoara, autoritarul lider al seriei Vest din categoria C, o altă formație bănățeană are o frumoasă comportare. Este vorba de echipa favorită a muncitorilor din Anina, Minerul, care în returul campionatului n-a cunoscut înfrîngerea.

Desigur, a nu pierde 7 etape consecutiv constituie o performanță remarcabilă pentru orice echipă și cu atît mai mult pentru Minerul, formație care în prima parte a campionatului n-a reușit să cîștige — în deplasare — nici măcar un meci, avînd o comportare sub orice critică.

Revirimentul fotbalistic din Anina coincide cu afirmarea unui tînăr antrenor, **Vasile Georgescu.** Noul antrenor a preluat echipa într-o situație grea (loc 13, cu 9 puncte), ea fiind amenințată cu retrogradarea. Măsurile pe care le-a luat (înlocuirea unui nucleu de jucători altădată de bază, prin promovarea cu curaj a juniorilor, sporirea numărului de antrenamente) au început să dea roade în retur cînd echipa s-a prezentat cu un bagaj mai bogat de deprinderi tehnice, cu o pregătire fizică superioară. Juniorii promovați, Naidin Dumitrescu, Copăceanu și Almăjanu au dat deplină satisfacție, aducînd echipei un plus de vigoare. Dintre ei înaintașul central Copăceanu a dovedit multă fantezie și eficacitate în joc, fiind, de altfel, și golgeterul echipei (a înscris 7 goluri în 7 meciuri).

Fotbaliștii din Anina, care au ajuns pe locul 7, au ca obiectiv de viitor : menținerea pe linia aceleiași comportări și promovarea (bineînțeles în anul viitor) în categoria secundă a țării.

SIMION STAN

Duminică în Capitală

STADIONUL „23 AUGUST", ora 14 : Școala nr. 95 — Școala nr. 114 (campionat școlar) ; **ora 15,15 :** Dinamo București — U.T. Arad (categ. A); **ora 17 :** Rapid București — Universitatea Cluj (catg. A).

STADIONUL DINAMO, ora 8,30 : Liceul nr. 36 — Școala prof. 23 August (camp. școlar) ; **ora 10 :** Dinamo Victoria București — Metalul Tirgoviște (catg. B).

STADIONUL POLITEHNICA, ora 8,30 : Știința București — Steaua București (juniori) ; **ora 10 :** Știința București — C.F.R. Pașcani (categ. B)

TERENUL TIMPURI NOI, ora 10 : Fl. roșie București — S.N. Oltenița (categ. C).

TERENUL LAROMET, ora 9 : Tehnometal București — Fl. roșie București (juniori).

STADIONUL GIULEȘTI, ora 10,30 : Rapid București — Farul Constanța (juniori).

STADIONUL „23 AUGUST", teren IV, ora 10 : Viitorul București — Flacăra Moreni (juniori).

TERENUL VOINȚA I, ora 10 : Ș.S.E. nr. 2 București — Metalul Tirgoviște (juniori).

Tragerea autoturismelor are loc irevocabil mîine 21 mai 1966

GIMNASTICĂ

După întîlnirea de gimnastică România — U.R.S.S.

Mai multă muncă, fetelor!

Intîlnirea gimnastelor noastre cu reprezentativa Uniunii Sovietice, desfășurată recent la București, a constituit un eveniment sportiv de mare interes. După cum am arătat și în cronica întrecerii, formația oaspe a lăsat o impresie deosebită. Specialiștii și spectatorii au apreciat execuțiile frumoase ale Olgăi Harlova (16 ani), Zinaidei Drujinina, Nataliei Morozova. În acest concurs greu, cu adversare valoroase, gimnastele noastre s-au comportat în general bine — la valoarea lor — nu au ratat exercițiile, nu au căzut de pe aparate. Totuși, ele au fost întrecute la o diferență de aproape 10 puncte pe echipe, iar în concursul individual cea mai bună gimnastă romîncă, Rodica Apăteanu, s-a clasat abia pe locul VI.

Diferența mare de valoare trebuie să dea mult de gîndit specialiștilor noștri, în special în două direcții : *intensificarea pregătirii lotului reprezentativ în vederea campionatelor mondiale din septembrie și îmbunătățirea generală a procesului de selecție și de antrenament în gimnastica noastră feminină*, pe linia cerințelor mereu crescînde a nivelului mondial.

In rîndurile de față ne propunem să atragem atenția numai asupra unor factori de care tehnicienii noștri ar fi bine să țină seama într-o măsură mai mare decît pînă acum, factori care condiționează nemijlocit progresul mai rapid și atingerea unor performanțe înalte.

După o selecție mai riguroasă și continuă pe toate treptele de instruire — în cadrul căreia să existe o preocupare sporită în privința aspectului fizic, dezvoltării calităților fizice specifice gimnasticii, posibilităților de însușire a elementelor tehnice și, bineînțeles, rezultatelor — trebuie să se acorde o mai mare atenție îmbunătățirii procesului de pregătire. Evoluția gimnastelor noastre a arătat că ele încă nu muncesc suficient. In multe cazuri, ne-au creat impresia că „trag din greu" la execuția unor elemente dificile. Cum se obține ușurința și siguranța în execuție? Numai prin dezvoltarea la un nivel înalt a calităților fizice, ca forța, viteza de execuție, suplețea, rezistența (la care multe dintre sportivele noastre mai sînt deficitare) și prin pregătirea tehnică dusă pînă la perfecțiune. Numai astfel vor putea... zîmbi în timpul execuțiilor, numai astfel vor putea crea impresia că nu fac un efort deosebit sau că nu „tremură" înaintea unei mișcări grele. Este inadmisibil, de exemplu, ca una dintre componentele de bază ale selecționatei noastre, Rozalia Baizat-Filipescu, să nu aibă cu 5 luni înaintea campionatelor mondiale, „curajul" (de fapt, siguranța corespunzătoare) să execute saltul la sol. *Pregătirea la înalt nivel nu se poate realiza, în condițiile performanțelor de astăzi, fără antrenamente zilnice de un volum și de o intensitate foarte ridicate.* Mai pe scurt, prin muncă mai multă.

Un alt aspect important desprins din acest concurs se referă la pregătirea „artistică". În special la sol și la bîrnă — unde această pregătire își spune cuvîntul cu precădere — mișcările efectuate de gimnastele noastre ni s-au părut de multe ori lipsite de finalitate, adică tocmai de acel aspect care dă execuțiilor nota de grație și de feminitate. Atragem atenția, în special, asupra ținutei coloanei vertebrale, asupra lucrului cu capul și cu brațele în orice mișcare, fie ea cît de simplă. Pentru ca să atingem în această privință o treaptă superioară, *lecțiile de balet și de gimnastică artistică nu trebuie să lipsească din programul de antrenament.*

Și acum cîteva cuvinte despre modul de alcătuire a exercițiilor liber alese. Nu ne vom opri asupra necesității de a mai îmbogăți aceste exerciții cu elemente grele și originale, ci asupra aspectului general al acestora. Fie că este vorba de sol, de bîrnă sau de paralele, *exercițiile trebuie alcătuite pe „măsura" fiecărei gimnaste, luînd în considerație conformația fizică și stilul de mișcare.* În multe cazuri exercițiile gimnastelor noastre ni s-au părut învechite, trase parcă pe același calapod. De ce oare antrenorii noștri nu se preocupă mai mult de găsirea notei specifice pentru fiecare sportivă ? Acest lucru ar ușura, într-o anumită măsură, pregătirea, deoarece gimnastele ar executa ceea ce le convine mai bine și ar îmbunătăți originalitatea exercițiilor — element important în condițiile creșterii importante a „concurenței" pe plan mondial.

Desigur, acest concurs a fost foarte util pentru gimnastele noastre, constituind un bun prilej de verificare a gradului de pregătire în vederea campionatelor mondiale.

ILDICO ȘIRIANU